

Турцитѣ били извѣстни за това предприятие отъ своитѣ шпиони и взели мѣрки за да препятствоватъ¹⁾. На много мѣста преградили съ плетища отъ прѣчки, побили и гжсти колове за да немогѣтъ доближи саловетѣ до брѣга, тѣй щото русситѣ трѣбвало разни спѣнки да посрещатъ и врѣме да губятъ.

Особно препятствие посрещнали отъ наводнението на Дунава. За да излезѣтъ на сушата често пѣти попадали въ многобройнитѣ блата и солдатитѣ постоянно се валяли изъ водата. Турцитѣ като чули отъ хълмѣтъ шумъ и плѣскание по водата, почнали да стрѣлятъ въ тъмнината, нѣ русситѣ не отговаряли и по възможности безъ шумъ слѣдвали да преминаватъ. Около 3 часа сутрѣнѣта когато взело да се зазорва, чулъ се първия висрѣлъ изъ една отъ турскитѣ батареи, отправенъ противъ настѣпающитѣ русски колонни а пѣкъ когато излѣзнали на сухо, турцитѣ които били 3000 д. пѣхота и 300 д. конница съ двѣ орудия, отъ разни страни ги нападали, преслѣдвали и раненитѣ най-жестоко мѣчили.

Руситѣ се намѣрили между двѣ неприятности, — отпредъ огънь и ножъ а отдирѣ вода па и позоръ. Нѣ както всяки пѣтъ сѣ избѣгвали позора, така и сега рѣшили да вървятъ напредъ, та ако ще би и всички да изгинѣтъ. Поручикъ Елснеръ²⁾ и прапорщикъ (ушковъ като извикали на войницитѣ „настѣпление“, повели ги и между силния огънь отъ страна на укрѣпенитѣ турци, неустранимо се хвърлили върху тѣхъ, завзели позициитѣ имъ между селата Гарвино и Вакарени и утвърдили се по височинитѣ на Буджака.

Турскитѣ войници които до това врѣме слушали само, че русситѣ нанасяли като аслани (львове), а сега щомъ видѣли съ очитѣ си една шѣпа русси да напада съ такава самоотвѣрженностъ и съ такова юначество на една огромна сила, едни отъ тѣхъ почнали да бѣгатъ къмъ Мачинъ а други паднали въ плѣнъ.

Въ това сражение убити: подпоручицитѣ Василиевъ и Николай отъ Рязския полкъ, Расилевъ отъ Рязанский полкъ

1) Въ Румѣния се появили много шпиони: евреи, цигани, арменци и прч. за което на 7-й Юний страната се обяви въ военно положение, а всяко подозрително лице да бѣде сѣдено отъ военни сѣдилища.

2) Поручикъ Елснеръ, е първия който се хвърлил на турския брѣгъ, за което императора се рѣкувалъ съ него, далъ му и Св. Георгиевския кръстъ.